

2. korizmena nedjelja A

Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u zemlju koju ću ti pokazati. (Post 12,1)

Prvo čitanje

Postanak 12,1-4a

U one dane: Gospodin reče Abram: "Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u zemlju koju ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličat i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati." Abram se zaputi kako mu je Gospodin rekao.

Drugo čitanje

2. Timoteju 1,8b-10

Predragi! Zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim – ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih, a očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrjepi smrt i učini da zasja život i neraspadljivost – po evanđelju.

Evandjelje

Matej 17,1-9

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegovog, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. A Petar prihvati i reče Isusu:

"Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!" Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!" Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne."

Za razmišljanje

U drugoj etapi ovog vremena priprave na Uskrs susrećemo se s preobraženim Isusom. I ovdje se ne radi toliko o opisu činjenice, već jednoj slici, koju valja promatrati iz vjere. Smijemo baciti kratki pogled u taj predivan božanski svijet, koji je sasvim blizu, a istovremeno sasvim daleko.

Nije prošlo ni tjedan dana otkako je Isus svojim učenicima navijestio svoju muku, kao i ulogu koju će oni u tome imati. Sada im daje udjela u njegovu preobraženju. Čini se, kao da mu je namjera očvrnuti vjeru tih triju učenika, koji će biti neposredni svjedoci krvavog znoja na maslinskoj gori. Ovdje na brdu po prvi puta Isusa vide tako, kako bi zapravo trebao izgledati. Na njegovom ljudskom, već sjenom smrti označenom licu, nakratko zasvjetljuje zaslijepljujuća svjetlost Uskrsa. No ta je svjetlost presajna, da bi mogla za dulje ostati, mada je Petar pokušava zadržati. – Ona je predokus nadolazeće slave, i još uvijek predmet nade. Pored preobraženog Isusa stoje Mojsije i Ilija: te dvije velike pojave Starog zavjeta žele izreći, da se pojavio zadnji veliki, dugo očekivani prorok, te da su po njemu zadnja vremena blizu. I Bog Otac je bliz u svjetlećem oblaku u njegov glas otkriva, kao i kod krštenja, tajnu tog Isusa iz Nazareta: "Ovo je Sin moj ljubljeni, u njemu mi sva milina; slušajte ga!" Slušati – to znači: njegovo učenje ozbiljno prihvaćati, i onda kad nas izbacuje iz naših okvira; usku isprevijanost muke i slave, slabosti i moći, smrti i uskrsnuća valja dopustiti i prihvaćati.

Ojačeni ovim iskustvom vjere, ovim kratkim blijeskom slave, vraćaju se učenici natrag u nizinu, kako bi nastavili na putu služenja po Isusovu primjeru. Uskoro će tama križa pokriti svjetlost njegova preobraženog lica: na križu više neće ništa od toga biti vidljivo, nimalo, čak ni za tračak nade. Ipak, svjetlo nije bila varka, preobraženje nije bilo san. Iz smrti će nastati novi život – za Isusa i, slijedeći njega, i za nas.